

bigt at tilføie den nærmere Bestemmelse om, at ved „Metal“ skulde forståes „Jernplader eller overstrøgne med Vandglas eller bedækkede med et andet nautænkeligt Materiale.“ Det forekommer mig, at man derved let vilde komme til at forbigaae forskjellige Gjenstande, forskjellige Metoder, som kunne anvendes til Beskyttelse mod Brandfare. Jeg kan ikke see, at der egentlig kunde være Noget imod, at en saadan Bestemmelse blev sat ind; men det forekommer mig tvivlsomt, om man ikke derved vilde udelukke et andet Materiale, der kunde være ligesaa godt som det, der af Forslagsstilleren nævntes som det eneste, der syntes dertil at være skikket. Naar der i Paragraphen staaer „ikke brandsfarlige Bygninger“, da forekommer det mig tilstrækkelig tydeligt at betegne, hvad Hensigten med Metallet skal være, og jeg mener derfor, at man kan overlade det til vedkommende Bygherres egen Skjønsomhed, hvad han vil anvende, selv om han skulde finde Anledning til at anvende Zink, som maaskee ikke er saa gavnligt som Jernplader.

F. Nielsen: Jeg skal tillade mig at sige nogle Ord til anbefaling af det Underændringsforslag, som jeg har stillet under Nummer 3 paa Afstemningslisten, og derhos vil jeg da forsøge paa at indbegaae, hvad den meget ærede Minister anførte mod Definitionen i det Hele taget. Jeg har været enig med det hele Udvalg om, at der maatte indbringes en Anthydning af, at man forstod Ordet „Sted“ noget mere udvidet end der ligefrem vilde ligge i Udkastets § 1, hvor det hedder: „Naar en Gaard eller et Huus af Nyt opføres paa Landet, skal der imellem dette Sted og ethvert andet Sted være følgende Mellemrum“. Nu synes det mig indlysende, at naar en større Gaardeier fra Nyt af opfører ved sin Gaard et Huus for sin Gudsforvalter, sin Forpagter eller sin Gartener, er det et Huus, nyt opført, og der vil da kunne kræves de samme Afstandsbestemmelser, som i det Hele taget her ere fastsatte og som ellers gjælde. For at tilkjendegive, at selv saadanne nyopførte Huse ved en Gaard ikke kom ind under disse Afstandsbestemmelser, forekom det Udvalget, at en Anthydning deraf burde findes i Loven. Derfor meente

man, at man burde sætte, at Ordet Bygning gjaldt alle de Bygninger, som hørte til samme Bedrift. Man antog endogsaa, at Begrebet maatte udvides noget mere, og at man istedetfor „til samme Bedrift“ burde sætte „til en samlet Bedrift“, fordi det kunde tænkes, at en Mand havde to Bedrifter i indbyrdes Forbindelse med hinanden, f. Ex. en Vandmølle og et Landbrug, der stode indbyrdes i meget nøie Forbindelse, og dersom der nu stod „en og samme Bedrift“, kunde han maaskee fortrædiges, idet man kunde sige, at de dertil hørende Bygninger ikke hørte til en og samme Bedrift; men naar der stod „til en samlet Bedrift“, havde han Lov til at bygge uden at iagttage de Afstandsbestemmelser, som ellers kræves. Naar derimod Udvalget i det Hele taget har meent, at man burde tilføie „uden Hensyn til hvem der beboer eller bruger samme“, forekommer det mig at være en saa særdeles stor Udvidelse, at jeg ikke kan gaae ind derpaa; thi derved vilde man sige, at det ganske hensynsløst var tilladt at opføre saadanne Bygninger ved sit Sted til Brug og Beboelse for Hvemsomhelst, og Følgen vilde da maaskee blive, at naar kun en Bygning fra Først af var opført i den Hensigt, at den skulde udgjøre en Deel af en samlet Bedrift, kunde den overlades ganske Fremmede til Brug og Beboelse. Jeg meente, at man ikke maatte gaae saa vidt og sige: „uden Hensyn til hvem der beboer eller bruger samme“, men lade sig nøie med Ordene: „hvorefter her forståes det hele Indbegreb af de til en samlet Bedrift hørende Bygninger“. Det vilde da være frit nok til, at man ikke fortrædiges ved Opførelsen af de Bygninger til sine faste Foll, som man anfaae fornødne til sin Bedrift, og dog ikke være saa vidt, at man derved kunde undslippe enhver Control. Den meget ærede Indenrigsminister sagde, at man vilde komme i Modsigelse med sig selv, thi man vilde altsaa give en Frihed for en samlet Bedrift i forskellige Bygninger, som man ikke engang vilde give en Skomager og en Skræber, som boede sammen i en og samme Bygning. Men naar de boe sammen i en og samme Bygning, bliver der jo ikke Tale om Afstandsbestemmelser, og dette Exempel synes mig derfor ikke at passe. Naar en Gaardeier opfører Bygninger til sine faste Foll, høre de